

“ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำ
ของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรี”

| Influencing factors to recidivism
| of prisoners at Thonburi Remand Prison

ปรีชญารณ์ บุญชู

Piruchayaporn Boonchoo

บทคัดย่อ

การเปลี่ยนแปลงของสภาวะการณ์โลกในปัจจุบันส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ทั้งในแง่ของการแข่งขันแย่งชิงเพื่อให้ตนเองสามารถอยู่รอดในสังคมได้ เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มนุษย์มุ่งแสวงหาทรัพยากรมาครอบครอง โดยใช้วิธีการต่างๆ รวมถึงการก่ออาชญากรรม ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อผู้อื่นได้ เมื่อถูกกดดันหรือไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม ส่งผลให้ผู้ซึ่งเหล่านั้นกลับมากระทำผิดซ้ำอีกได้ ซึ่งการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรีที่มีประวัติการกระทำผิดซ้ำตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป จำนวน 200 ราย วิธีการศึกษาโดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ประกอบด้วย การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่กระทำความผิดครั้งที่ 2 และกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดให้โทษ ได้รับการปล่อยตัวครั้งสุดท้ายเนื่องจากพ้นกำหนดโทษ

คำสำคัญ :

การกระทำผิดซ้ำ, เรือนจำพิเศษธนบุรี

Abstract

The change of the current world situation affects the life of man. Both in terms of competition so that you can survive in society. Is one of the reasons people seek the resources occupied. Using a variety of methods, including organized crime. This is how one affects the others. When pressured or is not accepted by society. As a result, those imprisoned to be repeat offenders. The objectives of this research project on 'Factors Influential to Repetition of Crimes Committed by Prisoners in Thonburi Remand Prison' are to explore the factors that influence the repetition of crimes committed by prisoners in Thonburi Remand Prison, The samples of this research are 200 prisoners who have committed the same crimes at least twice. The data collection tool is a questionnaire. The collected data are analyzed with percentages, means and standard deviations. The study found that the majority of the studied samples commit the same crimes for the second time. The crimes that most samples commit are related to addictive drugs. Most of the samples are released from the prison in the former case because their imprisonment period is over.

Keywords :

Repetition of Crimes, Thonburi Remand Prison.

บทนำ

จากสถานการณ์ของสังคมไทยในปัจจุบันที่มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สังคมมีความสลับซับซ้อนมากขึ้นจากกระแสโลกาภิวัตน์ที่ขยายตัวไป อย่างต่อเนื่อง การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรประกอบกับทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ทำให้มนุษย์เกิดการแก่งแย่งและแข่งขันกันในด้านต่างๆ เป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมตามมาอย่างมากมาย รวมทั้งปัญหาอาชญากรรมต่างๆ ที่เพิ่มขึ้นและมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงมากขึ้น การก่ออาชญากรรมหรือการกระทำความผิด เป็นปัญหาที่มีอยู่ในทุกสังคม ผู้กระทำความผิดมีลักษณะของการกระทำความผิดตั้งแต่ความผิดในระดับเล็กน้อยไปจนถึงการกระทำความผิดในระดับที่ร้ายแรง ปัญหาเหล่านี้จึงเป็นหน้าที่ของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่จะต้องดำเนินการ กับผู้ที่กระทำความผิด เพื่อเป็นการป้องกันความปลอดภัยและรักษาความสงบสุขให้แก่คนในสังคม ในปัจจุบันแม้จะมีการกำหนดกฎหมาย กติกาข้อบังคับต่างๆ ขึ้นมาบังคับใช้แก่สมาชิกในสังคมเพื่อควบคุมปัญหาอาชญากรรม และเพื่อเป็นการรักษาความสงบสุข และความ เป็นระเบียบเรียบร้อยให้เกิดขึ้นในสังคม แต่ก็ยังมีผู้กระทำความผิดเพิ่มขึ้นตลอดเวลา

จากสภาพปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นในปัจจุบันส่งผลกระทบต่อกระบวนการยุติธรรมไทยทั้งระบบเนื่องจากมีจำนวนผู้กระทำความผิดมากขึ้น ทำให้การดำเนินคดีเกิดความล่าช้า อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีจำนวนไม่เพียงพอกับปริมาณคดีที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งผลกระทบต้องงบประมาณที่นำมาใช้ในการดูแลบริหารจัดการต่างๆ ตลอดจนการอำนวยความสะดวกให้เกิดขึ้นทั้งระบบ การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่มีลักษณะความผิดร้ายแรงกับผู้กระทำผิดที่มีลักษณะความผิดไม่ร้ายแรงและผู้กระทำความผิดโดยความพลั้งพลาด จะได้รับการปฏิบัติที่ไม่แตกต่างกัน ปัญหาเหล่านี้จึงเป็นอุปสรรคต่อการอบรม บำบัดแก้ไขฟื้นฟู นอกจากนี้ยังไม่มีมาตรการใหม่ๆ ที่จะนำมาใช้ระบายนผู้ต้องขังออกจากเรือนจำหรือทัณฑสถานเพื่อช่วยลดปัญหาความแออัดภายในเรือนจำ แต่กลับเป็นปัญหาย้อนกลับไปสู่กระบวนการยุติธรรมและสังคมอีกครั้งหนึ่ง โดยเฉพาะการหวนกลับ

ไปกระทำความผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่พ้นโทษออกไปแล้ว จากสถิติการก่ออาชญากรรมซ้ำของผู้ต้องขังจะเป็นการก่ออาชญากรรมในลักษณะเดิมและมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงมากขึ้น

สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศย้อนหลัง 3 ปี แสดงดังตารางที่ 1 ชี้ให้เห็นว่าปริมาณการก่ออาชญากรรมทั่วประเทศมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น แม้การปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดโดยวิธีการลงโทษจำคุกเป็นการตอบสนองต่อวัตถุประสงค์การลงโทษในหลายประการด้วยกัน เช่น การลงโทษเพื่อข่มขู่ยับยั้งให้เกิดความเกรงกลัวและไม่กล้ากระทำความผิดซ้ำอีก ขณะเดียวกันการจำคุกยังเป็นการตัดโอกาสไม่ให้กระทำความผิดได้อีก โดยวิธีการแยกผู้กระทำความผิดออกจากสังคมเพียงชั่วคราวเท่านั้น การจำคุกในระยะเวลายาวนานก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา และก่อให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมในทางลบระหว่างการจำคุกจากผู้กระทำความผิดด้วยกันเอง เมื่อพ้นโทษออกไปแล้วก็กลับมากระทำความผิดซ้ำอีก

ตารางที่ 1
แสดงสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศย้อนหลัง 3 ปี

ปี พ.ศ.	ชาย	หญิง	รวม
พ.ศ. 2555	209,845	37,919	247,764
พ.ศ. 2556	250,285	42,458	292,743
พ.ศ. 2557	278,575	47,078	325,653
รวม	738,705	127,455	866,160

ที่มา : กรมราชทัณฑ์, 2555 - 2557

ทั้งนี้สถิตินักโทษเด็ดขาด ทั่วประเทศแยกตามจำนวนครั้งที่ต้องโทษ ปี พ.ศ. 2557 – พ.ศ. 2558 พบว่าผู้ต้องโทษตั้งแต่ 2 – 5 ครั้ง ปี พ.ศ. 2558 มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2557 แสดงดังตารางที่ 2 รวมถึงสถิติผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษธนบุรีมีจำนวนผู้ต้องขังทั้งสิ้น 6,128 ราย และมีผู้กระทำผิดซ้ำประมาณ 1,819 ราย แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 2

แสดงสถิตินักโทษเด็ดขาด ทั่วประเทศแยกตามจำนวนครั้งที่ต้องโทษ
ปี พ.ศ. 2557 – พ.ศ. 2558

จำนวนครั้งที่ต้องโทษ	พ.ศ. 2557	พ.ศ. 2558
ต้องโทษครั้งที่ 1	209,507	212,895
ต้องโทษครั้งที่ 2	25,330	26,211
ต้องโทษครั้งที่ 3	10,719	10,972
ต้องโทษครั้งที่ 4	1,963	2,385
ต้องโทษ 5 ครั้งขึ้นไป	952	1,016
รวมต้องโทษครั้งที่ 2-5 ขึ้นไป	38,964	40,584
รวมทั้งสิ้น	248,471	253,474

ที่มา : กรมราชทัณฑ์, 2557 – 2558

ตารางที่ 3

แสดงสถิติผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษธนบุรี ปี พ.ศ. 2558

จำนวนครั้งที่ต้องโทษ	จำนวน	ร้อยละ
ต้องโทษครั้งที่ 1	4,309	70.30
รวมต้องโทษครั้งที่ 2-5 ขึ้นไป	1,819	29.70
รวมทั้งสิ้น	6,128	100.00

ที่มา : กรมราชทัณฑ์, 2558

จากปัญหาการกระทำความผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่พ้นโทษออกไปแล้ว ซึ่งมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ส่งผลต่อกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบทั้งในด้านงบประมาณที่นำมาใช้ในการบริหารจัดการต่างๆ ด้านบุคลากรในการดำเนินงาน ด้านการบริหารจัดการ หรือแม้แต่ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตัวนักโทษเอง เพราะการที่ผู้ต้องขังเข้ามาอยู่รวมกันเป็นจำนวนมากอย่างแออัด ย่อมส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของตัวผู้ต้องขัง เช่น การติดโรคต่างๆ จากผู้ต้องขังด้วยกัน นอกจากนั้นยังส่งผลให้ผู้ต้องขังมีสภาพจิตใจที่ย่ำแย่ เกิดความเครียด ซึมเศร้าและอาจนำไปสู่ปัญหาการฆ่าตัวตายได้ในที่สุด

การที่ผู้ต้องขังอาศัยอยู่รวมกันเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมและการกระทำผิดระหว่างกันได้ ส่งผลให้การแก้ไขพฤติกรรมทำได้ยากขึ้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าสาเหตุและปัจจัยความแออัดยัดเยียดของผู้ต้องขังในเรือนจำ ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการที่ผู้กระทำความผิดไม่ว่าจะเป็นคดีเล็ก คดีใหญ่ คดียาเสพติด คดีอาญาทั่วไป คดีที่ศาลตัดสินเด็ดขาดแล้วหรือยังไม่เด็ดขาดก็จะถูกส่งเข้าเรือนจำเป็นส่วนใหญ่ รวมไปถึงผู้ต้องขังที่ออกจากเรือนจำแล้ววนกลับไปกระทำความผิดซ้ำและต้องกลับเข้ามาสู่ระบบกระบวนการยุติธรรมอีกครั้ง ทำให้ประเทศไทยมี

จำนวนผู้ต้องขังเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและส่งผลให้เกิดปัญหา นักโทษล้นเรือนจำ ตามมา ซึ่งผู้กระทำผิดจำนวนมากเป็นภัยต่อสังคม ก่อความเสียหายต่อสังคมและต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบอีกมากมาย ซึ่งไม่อาจวัดเป็นมูลค่าได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรี
2. เพื่อแสวงหาแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีกระบวนการทางสังคม (Social Process Theories)

Barlow (อ้างถึงใน ณัฐวุฒิ ยอดระบำ , 2549 น.19-20) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีกระบวนการทางสังคม เป็นทฤษฎีกลุ่มหนึ่งที่อธิบายถึงแนวทางที่บุคคลกลายเป็นอาชญากร ซึ่งให้เห็นถึงคุณลักษณะของบุคคลที่ได้ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ในสังคมที่ถือเป็นการแสดงตัวตนหรือยืนยันตนเองในสายตาคนอื่นโดยแต่ละบุคคลก็จะมีคุณลักษณะที่แตกต่างกันไป คุณลักษณะทางสังคม เช่น ความน่าเชื่อถือ สถานะแนวคิด เป็นส่วนหนึ่งของคุณลักษณะทางสังคมของบุคคลโดยบุคคลจะใช้คุณลักษณะเหล่านี้ ในการกำหนดพฤติกรรมของตนให้แตกต่างจากบุคคลอื่น ดังนั้นความผิดทางอาญา ถือว่าคุณลักษณะหนึ่งทางสังคมและเมื่อบุคคลกลายเป็นอาชญากร สถานะนั้นก็จะได้รับการยืนยัน รวมถึงบุคคลอื่นก็จะปฏิบัติต่อพวกเขาเช่นนั้นด้วย โดยทฤษฎีกระบวนการทางสังคมจะเกี่ยวข้องกับการกระทำที่เชื่อมโยงระหว่างการใช้ปฏิสัมพันธ์ของบุคคลต่อผู้อื่น เช่น แรงจูงใจส่วนบุคคล แนวความคิด ทักษะ ทักษะ พฤติกรรม และบุคลิกลักษณะ เป็นต้น ในปี 2546 สุตสงวน สุธีสร ได้กล่าวว่า “กระบวนการทางสังคมมองว่า คนได้ถูกขัดเกลา (Socialization) จากสถาบันต่างๆ ในสังคม ได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน เพื่อน ที่ทำงาน เป็นต้น ซึ่งถ้าหากความสัมพันธ์เป็นไปในทางบวกและได้รับการสนับสนุนคนจะปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมเป็นอย่างดีแต่ตรงข้ามหากความสัมพันธ์

เป็นไปในทางลบคนก็จะฝ่าฝืนกฎระเบียบนำไปสู่พฤติกรรมอาชญากรรม” (น. 83 - 84) อีกทั้งทฤษฎีกระบวนการทางสังคมเชื่อว่าคนไม่ว่าจะเชื้อชาติ ชนชาติ หรือ เพศใดก็ตาม ต่างก็จะมีศักยภาพที่จะเป็นอาชญากรได้ทั้งสิ้น คนจนหรือคนชั้นต่ำ มีปัญหาทางเศรษฐกิจสูงได้รับการดูแล การศึกษาน้อย ครอบครัวแตกแยก จึงมี โอกาสหรือความสามารถก่ออาชญากรรมสูง ในขณะที่ชนชั้นกลางมักมีสถานะทาง สังคมดีกว่า ครอบครัวอบอุ่น ไม่มีปัญหาทางเศรษฐกิจเป็นที่ยอมรับทางสังคม จึงมีโอกาสหรือความสามารถในการกระทำความผิดน้อย แต่อย่างไรก็ตามไม่ว่า ชนชั้นกลางหรือกลุ่มที่มีความพร้อมจะไม่กระทำความผิดเลย สิ่งนี้จะขึ้นอยู่กับ การขัดเกลาทางสังคมเป็นสำคัญ ซึ่งจะเห็นว่าการขัดเกลาทางสังคมเป็นสิ่งสำคัญ อย่างยิ่งไม่ว่าจะอยู่ชั้นใดๆ หากแต่ได้รับการขัดเกลาไปในทางที่ดีแล้ว เขาก็จะ เป็นบุคคลที่มีโอกาสหรือศักยภาพ ในการกระทำความผิดหรือก่ออาชญากรรมต่ำ ความสัมพันธ์ในครอบครัว (family relation) เป็นสิ่งสำคัญและมีบทบาทอย่าง มากต่อพฤติกรรมของมนุษย์ การสื่อสารที่สร้างความเข้าใจภายในครอบครัว การ ฝึกให้มีวินัยที่ถูกต้องสามารถกำหนดพฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัวได้ทั้งสิ้น ตัวอย่างเช่น หากเด็กได้รับการอบรมที่ดีจากครอบครัวแล้ว เมื่อโตขึ้นเด็กก็จะ ประพฤติตนไปในแนวทางที่ได้รับการอบรมมา การที่เด็กมาจากครอบครัว ที่แตกแยกก็ได้แปลว่าเด็กคนนั้นจะเป็นเด็กที่กระทำความผิด เพราะหาก พ่อแม่ คนใดคนหนึ่งสามารถทำหน้าที่ของตนและชดเชยส่วนที่ขาดหายไปของเด็กได้ จนเด็กไม่รู้สึกว่าตนขาดอะไรและรู้สึว่าตนเองปกติทุกอย่าง นักอาชญาวิทยา บางคนมองว่าเด็กไม่ได้รับการชดเชยที่เพียงพอ เพราะพ่อแม่ต้องแบกรับในเรื่อง เศรษฐกิจ ไม่มีเวลาให้เด็กอย่างเพียงพอ ทำให้เด็กมีปัญหา จึงหันไปคบเพื่อน ซึ่งอาจเป็นเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เด็กก็จะซึมซับพฤติกรรมที่ไม่ดีมาปฏิบัติ ความสัมพันธ์ของเพื่อน (peer relation) นักจิตวิทยาเชื่อว่าเพื่อนมีความสำคัญ อย่างยิ่งต่อพฤติกรรมมนุษย์ และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการเลือกที่จะมี พฤติกรรมต่างๆ ในช่วงอายุของเด็กแต่ละช่วง เพื่อนจะมีอิทธิพลในลักษณะ ที่ต่างกัน

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ในปี 2555 ปกรณ์ มณีปกรณ์ ได้กล่าวว่า “การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสังคมที่พัฒนาพฤติกรรมของมนุษย์ตามวิถีชีวิตของแต่ละสังคม พฤติกรรมเบี่ยงเบนและอาชญากรรมก็สามารถถูกสร้างหรือพัฒนาขึ้นได้โดยกระบวนการเรียนรู้เช่นเดียวกัน” (น. 318) อย่างไรก็ตาม การพัฒนาอาชญากรรมโดยการเรียนรู้มีรูปแบบหรือแนวทางที่อาจแตกต่างไปจากพฤติกรรม คล้อยตามทั่วไป เนื่องจากลักษณะพื้นฐานของอาชญากรรมที่เป็นพฤติกรรมไม่เป็นที่ยอมรับ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมได้ถูกพัฒนามาเป็นเวลานาน จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์พบว่าได้ถูกพัฒนามาก่อนทฤษฎีดั้งเดิมแต่ไม่เป็นที่ยอมรับมาได้รับการยอมรับภายหลังทฤษฎีอาชญาวิทยาแนวสังคมศาสตร์ได้แพร่อิทธิพลในวงการอาชญาวิทยา ทฤษฎีการเรียนรู้จึงเป็นที่ยอมรับในหมู่นักอาชญาวิทยาทั้งเหตุผลด้านการเป็นทฤษฎีกระบวนการทางสังคมและการมีงานศึกษาวิจัยให้การสนับสนุนหลักการของทฤษฎี งานศึกษาวิจัยจำนวนมากพบว่า การคบเพื่อนที่เป็นอาชญากรรมจะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบุคคลไปสู่อาชญากร โดยผ่านกระบวนการหรือกลไกหลายประการ เช่น การพัฒนาเทคนิคการกระทำผิด ค่านิยมในกลุ่มเพื่อน ความซื่อสัตย์ต่อเพื่อน ความรักพวกพ้อง การเปลี่ยนทัศนคติ การสร้างโอกาสในการกระทำผิด ฯลฯ ทั้งนี้มนุษย์เรียนรู้เทคนิคและทัศนคติของอาชญากรรมจากการมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับผู้ที่เป็อาชญากรจึงเกิดการเรียนรู้พฤติกรรมนั้นมา

3. ทฤษฎีการคบค้าสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association Theory)

ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association Theory) วาร์ด และคณะ (Ward et al, 1994, pp. 37, อ้างถึงใน มนตร์ รักษ์ศรี, 2553, น.10) ได้สรุปทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างในการคบค้าสมาคมของ

Sutherland โดยมีสมมุติฐานว่าการที่บุคคลจะมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เหมาะสม โดยมีขบวนการดังนี้

1) พฤติกรรมของการเป็นอาชญากรนั้นเกิดจากการเรียนรู้ และการเรียนรู้ นั้นได้จากการอบรมสั่งสอนโดยตรง และเรียนรู้จากปัจจัยอื่นๆ ที่มีอิทธิพลจาก กระบวนการทางสังคม

2) พฤติกรรมของการเป็นอาชญากร เป็นการเรียนรู้จากการติดต่อสื่อสาร จากบุคคลอื่น การติดต่อสื่อสารนั้นมีอยู่หลายวิธี อาทิ การเรียนรู้จากการสนทนา รวมถึงการเรียนรู้ จากการติดต่อสื่อสารโดยการใช้สัญลักษณ์ เช่น การแสดงออก ทางกิริยาท่าทางต่างๆ หรือสัญลักษณ์อื่นใดที่ทำให้เข้าใจกันได้

3) การเรียนรู้ที่สำคัญที่สุด คือ การเรียนรู้จากบุคคลที่มีความใกล้ชิด สนิทสนมเนื่องจากการยอมรับและมีการถ่ายทอดพฤติกรรมอาชญากรรมได้ดีกว่า บุคคลที่ไม่คุ้นเคยกัน

4) การเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรม ประกอบด้วยการเรียนรู้จากองค์ ประกอบอื่น ที่เป็นสิ่งกระตุ้นให้กระทำความผิดด้วย เช่น เทคนิค วิธีการในการประกอบ อาชญากรรมและการวางแผนที่เป็นเฉพาะของตนเอง รวมทั้งมีแนวคิดต่างๆ

5) พฤติกรรมในการกระทำผิดหรือการประกอบอาชญากรรม บุคคลเรียนรู้ ได้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับสังคมนั้นๆ หากบุคคลอยู่ในสังคมที่บุคคลอื่นให้ความสำคัญแก่การเคารพต่อกฎเกณฑ์ของสังคมบุคคลนั้นก็จะเคารพกฎหมายไปด้วย แต่หากบุคคลไปอยู่ในสังคมท่ามกลางบุคคลอื่นที่คอยแต่จะละเมิดกฎหมาย บุคคล นั้นก็จะละเมิดกฎหมายไปด้วย ดังนั้นบุคคลในสังคมจะปฏิบัติตามกฎหมายหรือไม่ เป็นสิ่งที่สามารถเรียนรู้ได้จากบุคคลในสังคมนั้นๆ

6) การกระทำผิดกฎหมาย เป็นเพราะบุคคลมีความพึงพอใจที่จะละเมิด กฎหมายมากกว่าที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย แนวคิดนี้เป็นหลักสำคัญของทฤษฎี ความแตกต่างในการคบค้าสมาคม

7) ผลที่ได้จากการติดต่อสัมพันธ์กับพฤติกรรมอาชญากร และพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่ออาชญากรนั้น เนื่องมาจากความถี่ ระยะเวลาที่บุคคลนั้นไปติดต่อ

สัมพันธ์และได้รับประสบการณ์มาตามลำดับก่อนหรือหลัง และมีความรู้สึกแรงกล้าที่จะรับพฤติกรรมนั้น

8) ขบวนการของการเรียนรู้พฤติกรรมมีความสัมพันธ์กับแบบแผนของอาชญากรรม และแบบแผนที่ต่อต้านอาชญากรรมมีลักษณะเดียวกับการเรียนรู้อื่นๆ กล่าวคือ บุคคลกระทำผิดเนื่องจากได้สัมผัสกับรูปแบบ และแบบแผนของอาชญากรรมแต่ในขณะเดียวกันก็ได้เรียนรู้รูปแบบของการเป็นคนดี ซึ่งมีพื้นฐานการเรียนรู้เช่นเดียวกันกับการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมในลักษณะการเลียนแบบและการติดต่อสื่อสาร เป็นต้น

9) พฤติกรรมอาชญากร เป็นการแสดงออกถึงความต้องการและค่านิยมโดยทั่วไป แต่จะอธิบายว่าคนกระทำผิดเพราะมีความต้องการและค่านิยมโดยทั่วไปนั้นไม่สามารถที่จะอธิบายได้ เพราะพฤติกรรมที่ไม่เป็นอาชญากรก็แสดงออกถึงความต้องการและค่านิยมแบบเดียวกัน

โดยสรุป ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่ความแตกต่างกัน เป็นทฤษฎีที่ให้ความสนใจในเรื่องความถี่ ความเข้ม และความสัมพันธ์ของการติดต่อกันในสังคมมากกว่าที่จะให้ ความสนใจในเรื่องลักษณะสิ่งแวดล้อมภายนอก โดยมองว่าความถี่ ความเข้ม และการติดต่อสื่อสารของบุคคลกับบุคคลที่มีพฤติกรรมกระทำผิด โอกาสที่บุคคลคิดจะกระทำผิดจะมีมากขึ้น

4. ทฤษฎีติดตรา (Labeling theory)

ปกรณัม มณีปกรณัม (2555, น.416) หลักการของทฤษฎีติดตราที่สำคัญ คือ การดำเนินคดีหรือลงโทษของกระบวนการยุติธรรมจะมีอิทธิพลด้านลบทำให้บุคคลที่เข้าสู่กระบวนการพัฒนาอาชญากรรมหรือการลงโทษทำให้มนุษย์กลับไปกระทำผิดซ้ำ ซึ่งเป็นสมมุติฐานที่ไม่สามารถทดสอบได้อย่างชัดเจน ในทางตรงกันข้ามมีงานศึกษาจำนวนมากได้สรุปว่า ผู้กระทำผิดส่วนมากไม่ยอมรับว่าตนเองกระทำในสิ่งที่ผิดกฎหมาย หากแต่กระทำไปเนื่องจากความจำเป็นหรือป้องกันตนเอง หรือไม่ได้รับความเป็นธรรมจากสังคม ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าอาชญากร

เหล่านี้ไม่ได้พัฒนาสามัญสำนึกว่าเป็นอาชญากรรมตามหลักการของทฤษฎีดีตรา แต่อย่างใด

ทฤษฎีดีตรานี้ มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับพฤติกรรมเบี่ยงเบน ซึ่ง นักสังคมวิทยาหลายคนได้ให้ความหมายของ คำว่า เบี่ยงเบนไว้ เช่น Becker เขากล่าวว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบน หมายถึง พฤติกรรมที่ถูก ประทับตราโดยการประทับตราจากผู้คนในสังคมและความเบี่ยงเบน เป็นผลของการตอบสนองของคนอื่นที่มีการกระทำนั้นๆ ของบุคคล (Becker, 1963, pp. 9 อ้างถึงใน ญัฐวุฒิ ยอดระบำ, 2549, น. 22-23) สำหรับ Goode การเบี่ยงเบน หมายถึง ความประพฤตินี้คนในกลุ่มหนึ่งพิจารณาแล้วนั้น เห็นว่าเป็นอันตราย น่าอาย บาดหู บาดตามากจนต้องเอาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ (Goode, 1978, pp. 163 อ้างถึงใน ญัฐวุฒิ ยอดระบำ, 2549: 22-23) และล่าสุด Rubington and Weinberg ได้นิยามความหมายเกี่ยวกับความเบี่ยงเบนนั้นต้องคำนึงถึงว่า คุณลักษณะของความเบี่ยงเบนนั้น ไม่ได้อยู่ที่ลักษณะภายในหรือเนื้อหาของกระทำความผิดอยู่ที่ลักษณะภายนอกที่ถูกกระทำให้หรือเรียกว่าการประทับตราเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดโดยปฏิกิริยาที่คนอื่นเป็นผู้กระทำ

ผลของการประทับตราว่าเขาเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือเป็นอาชญากรจากปฏิกิริยาของสังคม จะมีผลในเชิงลบเกิดขึ้นต่อตัวเขา ผลที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ ผู้ถูกประทับตราจะมีความโน้มเอียงที่จะมองตนเองว่าเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น ฆาตกร คนขี้ขโมย คนขี้คุก ฯลฯ ซึ่งจะนำเขาไปสู่การดำเนินสิ่งที่เรียกว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนต่อไปไม่ว่าเขาจะมีความยึดมั่นผูกพันกับการกระทำเบี่ยงเบนนั้นอย่างแท้จริงหรือไม่ เมื่อใดก็ตามที่เขาถูกมองว่าเป็นผู้เบี่ยงเบนโดยผู้อื่นเขามีความ โน้มเอียงที่จะให้นิยามแก่ตนเองเป็นผู้เบี่ยงเบนด้วยแล้วต่อเนื่องไปถึงการเข้าสู่พฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้น และในที่สุดก็กลายเป็นผู้เบี่ยงเบนถาวร (Cohen, quoted in Clinard, 1968, pp. 24 อ้างถึงใน ญัฐวุฒิ ยอดระบำ, 2549, น. 23)

โดยสรุปแล้ว การประทับตรามีความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิดซ้ำ ก็เนื่องจากการที่ผู้กระทำผิดเหล่านี้ได้กระทำความผิดขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นการละเมิดกฎหมายของสังคม และถูกจับได้ หลังจากนั้นต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงาน อื่นๆ ในสังคม ซึ่งเป็นผู้กำหนดว่า ผู้กระทำความผิดมีพฤติกรรมเป็นอาชญากร หรือมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปดังนั้น จึงสมควรได้รับการลงโทษตามที่กฎหมายระบุไว้ นั่นคือ ผู้กระทำผิดถูกประทับตราครบอย่างชัดเจนว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นอาชญากร เมื่อผู้กระทำผิดเหล่านี้รับโทษจนครบถ้วนตามกระบวนการพิพากษาของศาลแล้ว จนพ้นโทษออกมาและดำเนินชีวิต เช่นประชาชนทั่วไป แต่เนื่องจากสังคมได้เคยประทับตราเขาไว้อย่างชัดเจนและเป็นทางการ อีกทั้งผู้คนรอบข้างเขาก็ปฏิบัติต่อเขาต่างไปจากบุคคลธรรมดาทั่วไป เขาจึงเสมือนกับเป็นวัวสีนหลังหะอยู่ตลอดเวลา และเขาเริ่มกำหนดพฤติกรรมของตัวเองให้สอดคล้องกับการประทับตราเหล่านั้น ซึ่งจะนำไปสู่การกระทำผิดที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า จนในที่สุดพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนเหล่านั้นกลายเป็นความเคยชินและถือเป็นพฤติกรรมถาวรไป (อ้างถึงใน ฌ็อง-ฌัก ออตโต, 2549: 22-23)

ทฤษฎีการตีตราพยายามชี้ให้เห็นว่าสังคมนั้นมีส่วนทำให้บุคคลกลายเป็นผู้กระทำความผิดซ้ำ เพราะไม่เปิดโอกาสให้คนแก้ตัว บางครั้งคนมีอำนาจกระทำผิดก็ไม่ถูกลงโทษ ในขณะที่บางคนทำผิดเล็กน้อยก็ถูกลงโทษอย่างรุนแรง ทฤษฎีดังกล่าวได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง มีการนำไปประยุกต์พัฒนาต่ออย่างอดทั้งในด้านสังคมวิทยา อาชญาวิทยาและจิตวิทยา อย่างไรก็ตาม แนวคิดนี้ก็ถูกวิพากษ์วิจารณ์อยู่ไม่น้อย โดยเห็นว่าแนวทฤษฎีนี้ ไม่ได้มีการนำเสนอแนวทางในการแก้ปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบนอย่างเป็นรูปธรรมเท่าที่ควร นอกจากจะแสดงความเห็นอกเห็นใจคนด้วยโอกาสในสังคมที่มักตกเป็นอาชญากรเท่านั้น แต่กระนั้นทฤษฎีตีตรามีประโยชน์ต่อวงการอาชญาวิทยามาก เพราะได้มีการนำแนวคิดไปปรับใช้ในการแก้ไขผู้กระทำความผิด โดยเฉพาะความผิดเล็กน้อยหรือความผิดครั้งแรกที่ไม่ร้ายแรง โดยให้บุคคลเหล่านี้ได้มีโอกาสแก้ตัว ในลักษณะการพิพากษา

ให้รอลงอาญาหรือการคุมประพฤติ แม้ผู้ที่ถูกตัดสินจำคุกไปแล้วระยะหนึ่ง เมื่อมีความประพฤติดี มีพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นว่าเขาสำนึกต่อการกระทำผิด จึงให้ลดโทษ หรือพักการลงโทษ ปลอยตัวก่อนกำหนดพ้นโทษจริงตามคำพิพากษาของศาล รัฐบาลเองก็มีนโยบายในการพัฒนาฝึกฝนอบรมผู้กระทำผิดทั้งในด้านความรู้ ความคิดและจิตสำนึก ให้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่ดี ลดการประทุษร้ายของสังคม ซึ่งจะทำให้เขาสามารถปรับปรุงตัวและกลับเข้าสู่สังคมได้ตามปกติ ไม่ถลำลึกยอมรับตัวเองว่าเป็นอาชญากรโดยสันดานและหมดสิ้นหาทางที่จะเลือกเดินต่อไปในวันข้างหน้า

5. ทฤษฎีการกดดัน (Strain Theory)

ทฤษฎีความกดดัน (อ้างถึงใน กรกต จันทอง, 2551, น. 21) มองปัญหาต่างไปจากทฤษฎีการควบคุมโดยถือว่าการปฏิบัติตามกฎของมนุษย์เป็นสิ่งปกติ แต่การละเมิดเป็นสิ่งไม่ปกติ เช่นเดียวกับการเรียนรู้ระเบียบทางสังคมเป็นสิ่งปกติ เพราะมนุษย์ย่อมจะต้องเรียนรู้เพื่อมุ่งสู่จุดหมายปลายทาง อันเป็นค่านิยมของสังคมแต่มีบางสิ่งบางอย่างมากกดดันทำให้เขาต้องเบี่ยงเบนออกไปจากวิถีทางที่จะบรรลุเป้าหมายของสังคม Merton ได้อธิบายว่า ในทุกสังคมจะมีเป้าหมายหรือจุดหมายปลายทางซึ่งกำหนดโดยคนส่วนใหญ่ของสังคม ขณะเดียวกันก็จะกำหนดวิถีทางที่ถูกต้องในการบรรลุถึงเป้าหมายดังกล่าวแต่เมื่อบุคคลใดต้องประสบกับความขัดแย้งกันระหว่างเป้าหมายกับวิถีทางที่จะไปสู่เป้าหมายก็จะเกิดความกดดันกับบุคคลนั้น ซึ่งเรียกการที่ถูกกดดัน นี้ว่า Anomie และทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนตามมา Merton ได้ ยกตัวอย่างสังคมอเมริกัน ความสำเร็จด้านวัตถุ การมีเงินมากมาย คือ เป้าหมายของสังคม ในขณะเดียวกันวิถีทางที่ถูกต้องที่จะไปสู่เป้าหมายนั้นก็คือการขยันทำงานหนัก ศึกษาเล่าเรียน และมีงานทำที่ดี แต่ที่ยากจะร่ำรวยก็เลยถูกกดดันให้จำต้องหันไปสู่วิถีทางที่ไม่ถูกต้อง นั่นคือการประกอบอาชญากรรม ในการที่จะให้ได้มาซึ่งเป้าหมายของสังคมคือความร่ำรวย Merton ได้เสนอแนวทางที่บุคคลจะตอบโต้ต่อความกดดัน 5 แบบด้วยกันคือ

1. ลักษณะการปรับตัวแบบ Conformity เป็นรูปแบบการปรับตัวของพฤติกรรมที่มีลักษณะโดยปกติ และเป็นส่วนใหญ่ของบุคคลในสังคมนั้นจะยอมรับทั้ง 2 ส่วนของโครงสร้างทางสังคม คือ ยอมรับทั้งวัตถุประสงค์และค่านิยมในสังคม และวิถีทางแห่งสังคมเพื่อที่จะนำไปสู่วัตถุประสงค์หรือค่านิยมในสังคมนั้นๆ ด้วย ลักษณะการปรับตัวแบบนี้จะไม่ก่อให้เกิดปัญหาอย่างไรแก่สังคม และจะทำให้สังคมอยู่รอดไปได้

2. ลักษณะการปรับตัวแบบ Innovation เป็นรูปแบบของการปรับตัวของพฤติกรรมของบุคคลในสังคมที่ยอมรับเพียงส่วนหนึ่งของโครงสร้างทางสังคมคือการยอมรับเพียงวัตถุประสงค์หรือค่านิยมในสังคมเท่านั้น แต่พวกนี้จะไม่ยอมรับวิถีทางแห่งสังคมเพื่อที่จะนำไปสู่วัตถุประสงค์หรือค่านิยมในสังคม เพราะพวกนี้จะปฏิเสธกฎเกณฑ์หรือระเบียบข้อบังคับของสังคมโดยทั้งหมด

3. ลักษณะการปรับตัวแบบ Ritualism เป็นรูปแบบการปรับตัวของพฤติกรรมของบุคคลในสังคมที่ยอมรับแต่เพียงส่วนหนึ่งของโครงสร้างทางสังคมเช่นเดียวกับการปรับตัวแบบ Innovation แต่ในทางตรงกันข้าม พวกที่มีการปรับตัวแบบนี้จะยอมรับแต่วิถีทางแห่งสังคมเพื่อที่จะนำไปสู่วัตถุประสงค์หรือค่านิยมในสังคม แต่จะไม่ยอมรับวัตถุประสงค์หรือค่านิยมในสังคมกล่าวโดยทั่วไป พวกที่มีลักษณะการปรับตัวแบบนี้จะดำเนินชีวิตไปตามกฎเกณฑ์ และระเบียบของสังคม หากแต่จะตัดความต้องการของตนเองในด้านวัตถุประสงค์ หรือค่านิยมในสังคมต่างๆ เสีย

4. ลักษณะการปรับตัวแบบ Retreatism รูปแบบการปรับตัวของพฤติกรรมของบุคคลในสังคมที่ปฏิเสธโครงสร้างทางสังคมทั้ง 2 ส่วน คือ พวกนี้จะปฏิเสธหรือไม่ยอมรับวัตถุประสงค์หรือค่านิยมในสังคมและวิถีทางแห่งสังคม เพื่อที่จะนำไปสู่วัตถุประสงค์หรือค่านิยมในสังคมด้วย กล่าวได้ว่าพวกที่มีลักษณะการปรับตัวแบบนี้อาศัยอยู่ในสังคมจริง แต่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมและมักจะหันเหไปหาสิ่งอื่นๆ มาทดแทนโครงสร้างทางสังคมซึ่ง มักจะได้แก่ ยาเสพติด เป็นต้น

5. ลักษณะการปรับตัวแบบ Rebellion ลักษณะการปรับตัวแบบนี้อาจจะกล่าวได้ว่ามี ได้ เป็นรูปแบบของการปรับตัวของพฤติกรรมของบุคคลในสังคมแต่เป็นลักษณะของพฤติกรรมของบุคคลที่นอกจากจะไม่ยอมรับทั้ง 2 ส่วนของโครงสร้างทางสังคมแล้ว พวกนี้ยังพร้อมที่จะเสนอโครงสร้างทางสังคมแบบใหม่เพื่อทดแทนโครงสร้างทางสังคมที่มีอยู่แล้ว พวกนี้ได้แก่ นักปฏิวัติ นักการเมืองหัวรุนแรง และพวกที่ก่อการร้ายล้มล้างรัฐบาล

วิธีการศึกษา

รูปแบบงานวิจัยเป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จะใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจแสวงหาข้อเท็จจริง ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน โดยสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม และนำแบบสอบถามมาทำการสอบถามกลุ่มตัวอย่าง ที่กำหนดไว้ การศึกษาครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจากผู้ต้องขังที่มีประวัติ การกระทำผิดซ้ำตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไปในเรือนจำพิเศษธนบุรีจำนวนทั้งสิ้น 1,819 ราย โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง และกลุ่มตัวอย่างต้องเป็นบุคคลที่มีสติสัมปชัญญะดี มีการรับรู้ สื่อสารและตอบแบบสัมภาษณ์ได้ ยินยอมและสมัครใจ ที่จะให้ข้อมูลจำนวน 200 ราย โดยเมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจะนำมาใช้วิธีการนับหรือแปลค่าทางสถิติออกมาเป็นตัวเลข และนำผลทางสถิติดังกล่าวมาวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็นรูปแบบของตารางประกอบการบรรยาย

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรี และเพื่อแสวงหาแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำตั้งแต่

2 ครั้งขึ้นไป จำนวน 200 ราย ศึกษาโดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 21 - 30 ปี รองลงมามีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี ระดับการศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา รองลงมาศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ และมีสถานภาพโสด ซึ่งอาศัยก่อนการต้องโทษส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป รองลงมาประกอบธุรกิจส่วนตัว รายได้ต่อเดือนอยู่ที่ประมาณ 10,001 - 15,000 บาท รองลงมามีรายได้ต่อเดือนอยู่ที่ประมาณ 5,001 - 10,000 บาท จำนวนสมาชิกในครอบครัวอยู่ที่ 3 - 4 คน และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กระทำความผิดครั้งที่ 2 รองลงมากระทำความผิดครั้งที่ 3 ในฐานความผิดคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการปล่อยตัวครั้งสุดท้ายเนื่องจากพ้นกำหนดโทษ

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำ พบว่า ปัจจัยด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดของเรือนจำพิเศษธนบุรีเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังภายในเรือนจำพิเศษธนบุรี รองลงมาคือปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมที่อยู่อาศัย ปัจจัยด้านการยอมรับของสังคม ปัจจัยด้านการคบเพื่อน ปัจจัยด้านมุมมองส่วนบุคคล และปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ตามลำดับ สามารถอธิบายได้ดังนี้

ปัจจัยด้านมุมมองส่วนบุคคล ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านมุมมองส่วนบุคคลอยู่ในระดับที่ไม่แน่ใจ ($\bar{x} = 2.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ($\bar{x} = 3.35$) ให้ความคิดเห็นว่าการดื่มสุรา เล่นการพนัน เที่ยวกลางคืนและการใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือย เป็นพฤติกรรมปกติของคนในสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยด้านมุมมองส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังมากที่สุด รองลงมา ($\bar{x} = 3.31$) ให้ความคิดเห็นว่าการขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกฎหมาย ทำให้สามารถกระทำความผิดได้ โดยไม่รู้ว่าเป็นความผิด ในขณะที่ ($\bar{x} = 2.07$) ให้ความคิดเห็นว่าในปัจจุบันสังคม

ไทยให้การเคารพ ยกย่อง นับถือคนรวยมากกว่าคนดีที่มีคุณธรรมแต่ฐานะยากจน ซึ่งเป็นปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังน้อยที่สุด

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านเศรษฐกิจในระดับเห็นด้วย ($\bar{x} = 3.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ($\bar{x} = 3.98$) ให้ความคิดเห็นว่ากระทำความผิดเพราะมีฐานะยากจน ไม่มีอาชีพที่มั่นคง มีรายได้ที่ไม่แน่นอน และมีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย เป็นปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังมากที่สุด รองลงมา ($\bar{x} = 3.79$) ให้ความคิดเห็นว่าการกระทำความผิดเพราะต้องการเงินมาใช้จ่ายภายในครอบครัว และมีภาระหนี้สินที่ต้องรับผิดชอบ ในขณะที่ ($\bar{x} = 3.53$) ให้ความคิดเห็นว่าการเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครอบครัวทั้งหมดเป็นปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังน้อยที่สุด

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมที่อยู่อาศัย ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมที่อยู่อาศัยในระดับเห็นด้วย ($\bar{x} = 3.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ($\bar{x} = 3.79$) ให้ความคิดเห็นว่าสภาพแวดล้อมภายในเรือนจำที่อยู่กันอย่างแออัด ทำให้ผู้ต้องขังเรียนรู้พฤติกรรมการกระทำผิดซึ่งกันและกัน เป็นปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมที่อยู่อาศัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังมากที่สุด รองลงมา ($\bar{x} = 3.60$) ให้ความคิดเห็นว่าในชุมชนมีการระบาดของยาเสพติด เป็นแหล่งที่มีการจำหน่ายและเสพยาเสพติดให้โทษ ในขณะที่ ($\bar{x} = 3.25$) ให้ความคิดเห็นว่าชุมชนที่อยู่อาศัยเป็นชุมชนแออัด และเป็นพื้นที่ที่มีปัญหาการก่ออาชญากรรมสูง ซึ่งเป็นปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมที่อยู่อาศัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังน้อยที่สุด

ปัจจัยด้านการยอมรับของสังคม ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการยอมรับของสังคมในระดับเห็นด้วย ($\bar{x} = 3.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ($\bar{x} = 3.77$) ให้ความคิดเห็นว่าคนที่มี

ประวัติเคยต้องโทษมักถูกตีตราจากสังคมว่าเป็นคนไม่ดี เป็นปัจจัยด้านการยอมรับของสังคมที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังมากที่สุด รองลงมา ($\bar{x} = 3.71$) ให้ความคิดเห็นเห็นว่าคนที่เคยมีประวัติติดคุกมักจะถูกมองด้วยสายตาหวาดระแวง และเป็นที่รังเกียจของคนในสังคม ในขณะที่ ($\bar{x} = 3.05$) ให้ความคิดเห็นว่าเมื่อพ้นโทษออกไปแล้วไม่สามารถประกอบอาชีพและหาเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ซึ่งเป็นปัจจัยด้านการยอมรับของสังคมที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังน้อยที่สุด

ปัจจัยด้านการคบเพื่อน ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการคบเพื่อนในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{x} = 3.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ($\bar{x} = 3.67$) ให้ความคิดเห็นว่าท่านมักจะใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ในการอยู่กับกลุ่มเพื่อน เป็นปัจจัยด้านการคบเพื่อนที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังมากที่สุด รองลงมา ($\bar{x} = 3.66$) ให้ความคิดเห็นว่าเมื่อมีปัญหา มักเลือกที่จะปรึกษาเพื่อนก่อนเป็นอันดับแรกเสมอ ในขณะที่ ($\bar{x} = 2.97$) ให้ความคิดเห็นว่าการคบเพื่อนที่มีมินิสัยเกร เป็นอันตราย และชอบการทะเลาะวิวาท เป็นปัจจัยด้านการคบเพื่อนที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังน้อยที่สุด

ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ($\bar{x} = 2.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ($\bar{x} = 2.84$) ให้ความคิดเห็นว่าการที่สมาชิกในครอบครัวต่างคนต่างอยู่และไม่เคยทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน เป็นปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังมากที่สุด รองลงมา ($\bar{x} = 2.79$) ให้ความคิดเห็นว่าเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นท่านไม่สามารถปรึกษา หรือขอคำแนะนำจากสมาชิกในครอบครัวได้ ในขณะที่ ($\bar{x} = 2.33$) ให้ความคิดเห็นว่ากระทำความผิดเพราะต้องการเรียกร้องความสนใจจากคนในครอบครัว เป็นปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังน้อยที่สุด

ปัจจัยด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดของเรือนจำ ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดของเรือนจำอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ($\bar{X} = 3.95$) ให้ความคิดเห็นว่าการจัดให้มีการฝึกอบรมด้านอาชีพให้แก่ผู้ต้องขังไม่สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดในการประกอบอาชีพได้เมื่อพ้นโทษออกไปแล้ว เป็นปัจจัยด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดของเรือนจำที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง มากที่สุด รองลงมา ($\bar{X} = 3.82$) ให้ความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาสายธรรมศึกษาให้กับผู้ต้องขังไม่สามารถพัฒนาจิตใจ และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังทุกคนให้กลับตัวเป็นคนดีได้ ในขณะที่ ($\bar{X} = 3.66$) ให้ความคิดเห็นว่าระบบการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังไม่สามารถป้องกันการถ่ายทอดลักษณะนิสัยที่ไม่ดีจากผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมการกระทำผิดที่ร้ายแรงไปสู่ผู้ต้องขังที่สามารถแก้ไขพฤติกรรมนิสัยให้เป็นคนดีได้เป็นปัจจัยด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดของเรือนจำที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังน้อยที่สุด

การอภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรี สามารถนำมาสรุปและอธิบายให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่ต้องการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรี และเพื่อแสวงหาแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดของเรือนจำ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดของเรือนจำในระดับที่เห็นและการฝึกอบรมอาชีพผู้ต้องขังไม่สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดในการประกอบอาชีพได้ เมื่อพ้นโทษออกไปแล้วเป็นปัจจัยด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดของเรือนจำที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังมากที่สุด โปรแกรมบำบัดแก้ไขฟื้นฟู บางโปรแกรมยังไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพกับผู้ต้องขัง

ที่พันโทฯ เพื่อให้ผู้ต้องขังสามารถนำไปประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ แต่ในทางปฏิบัติจริงเมื่อพันโทฯออกไปแล้ว อาชีพบางอย่างก็ไม่สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดได้ เนื่องจากไม่มีต้นทุนการผลิต และขาดตลาดรองรับ การที่ผู้ต้องขังที่พันโทฯออกไปแล้วหวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก ส่วนหนึ่งมาจากการไม่มีอาชีพและไม่มีรายได้มาเลี้ยงตนเองและครอบครัว นอกจากนี้ยังมีบางโปรแกรมที่ไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ต้องขังได้ทั่วถึง เนื่องจากบางโปรแกรมมีข้อจำกัดเฉพาะสำหรับผู้ต้องขังบางกลุ่มเท่านั้น เช่น การให้การศึกษาในให้ผู้ต้องขังเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายเองทั้งหมด ซึ่งผู้ต้องขังบางรายยังไม่สามารถเข้าถึงบริการในจุดนี้ได้

2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ มีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านเศรษฐกิจว่ามีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำอยู่ในระดับที่เห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังมากที่สุด คือการมีฐานะยากจน ไม่มีอาชีพที่มั่นคง มีรายได้ที่ไม่แน่นอน และมีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย และมีภาระหนี้สินที่ต้องรับผิดชอบ การทำสิ่งผิดกฎหมายจึงกลายเป็นทางเลือกเดียวที่รวดเร็วและหาเงินมาได้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของนนุช แก้วบริสุทธิ (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงธนบุรี พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของกลุ่มประชากรคือปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับภาระหนี้สินที่ต้องรับผิดชอบในครอบครัวจำนวนมาก ซึ่งการมีรายได้ไม่น้อยไม่เพียงพอ ครอบครัวยากจนทำให้ต้องหันไปหาวิธีการที่จะได้มาซึ่งรายได้ที่มากโดยไม่คำนึงถึงว่าจะถูกหรือผิดเพื่อต้องการที่จะได้มาซึ่งค่าใช้จ่ายในครอบครัวเท่านั้น

3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมที่อยู่อาศัย มีความคิดเห็นอยู่อาศัยในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณาพบว่า สภาพแวดล้อมภายในเรือนจำที่อยู่กันอย่างแออัด ทำให้ผู้ต้องขังเรียนรู้พฤติกรรมกระทำความผิดซึ่งกันและกัน สามารถเรียนรู้และถ่ายทอดพฤติกรรมกระทำความผิดระหว่างกันได้ง่ายขึ้น จากที่เคยกระทำความผิดในคดีเล็กน้อย เมื่อพันโทฯออกไปแล้วก็หวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำ

ในคดีที่มีความร้ายแรงมากขึ้นและสภาแวดล้อมชุมชนที่อยู่อาศัยมีการระบาดของยาเสพติดก็เป็นส่วนหนึ่งทำให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดได้ง่าย เนื่องจากสามารถนำมาเสพและเป็นอาชีพที่มีรายได้ดีส่งผลต่อการกลับไปกระทำความผิดซ้ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธาสนี ดอกพะยอม (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดสุพรรณบุรี” จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยที่ไม่ปลอดภัยจากปัญหายาเสพติด เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำขึ้น

4. ปัจจัยด้านการยอมรับของสังคม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า คนที่มีประวัติเคยต้องโทษมักถูกตีตราจากสังคม ว่าเป็นคนไม่ดี เป็นปัจจัยด้านการยอมรับของสังคมที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำ และเป็นที่ยรังเกียจของคนในสังคม การไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว เพื่อน คนในชุมชนและสังคม การถูกกีดกันออกจากสังคม ทำให้ไม่สามารถใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ จึงหันกลับไปกระทำความผิดซ้ำ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีตีตรา (Labeling theory) ที่มีหลักการที่สำคัญคือ การดำเนินคดีหรือลงโทษของกระบวนการยุติธรรมจะมีอิทธิพลด้านลบทำให้บุคคลที่เข้าสู่กระบวนการพัฒนาอาชญากรรม หรือการลงโทษทำให้มนุษย์กลับไปกระทำความผิดซ้ำ สังคมมีส่วนทำให้บุคคลกลายเป็นผู้กระทำความผิดซ้ำ เพราะไม่เปิดโอกาสให้คนแก้ตัว

5. ปัจจัยด้านการคบเพื่อน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของบุคคล โดยการใช้เวลาว่างส่วนใหญ่อยู่กับกลุ่มเพื่อน รวมถึงกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมชอบดื่มสุรา เล่นการพนัน และชอบเที่ยวกลางคืน ส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จำเริญร ชุณหโสภาค และคณะ (2551) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการ กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด พบว่า สาเหตุของการกระทำผิดซ้ำในคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีความคิดเห็นตรงกันว่ามาจากเพื่อนชักชวน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) การคบ

เพื่อนที่เป็นอาชญากรรมจะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบุคคลไปสู่อาชญากร โดยผ่านกระบวนการหรือกลไกหลายประการ เช่น การพัฒนาเทคนิคการกระทำความผิด ค่านิยมในกลุ่มเพื่อน ความซื่อสัตย์ต่อเพื่อน ความรักพวกพ้อง การเปลี่ยนทัศนคติ การสร้างโอกาสในการกระทำความผิด ฯลฯ จากการศึกษาปัจจัยด้านการคบเพื่อนแสดงให้เห็นว่ากลุ่มเพื่อนและการคบเพื่อนมีอิทธิพลสำคัญที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดซ้ำของบุคคลได้

6. ปัจจัยด้านมุมมองส่วนบุคคล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามุมมองส่วนบุคคลจะมีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดซ้ำของบุคคล การดื่มสุรา เล่นการพนัน เที่ยวกลางคืนและการใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือยเป็นพฤติกรรมปกติของคน ในสังคม และการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกฎหมาย ทำให้สามารถกระทำความผิดได้โดยไม่รู้ นอกจากนั้นยังให้ความคิดเห็นว่าอุปนิสัยส่วนตัวมีโอกาสทำให้เกิดกระทำความผิดได้ เช่น มีนิสัยใจร้อน หงุดหงิดโมโหง่าย ชอบลักเล็กขโมยน้อย เป็นต้น

7. ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยว่าความสัมพันธ์ในครอบครัวจะมีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดซ้ำ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าการที่สมาชิกในครอบครัวต่างคนต่างอยู่และไม่เคยทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน การขาดปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน จนกลายเป็นปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว ส่งผลต่อการกระทำความผิดซ้ำได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุรธานี ดอกพะยอม (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำความผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่กระทำความผิดมากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป มีสาเหตุเพื่อต้องการหารายได้ เพื่อมาใช้จ่ายครอบครัว และความสัมพันธ์ของครอบครัว เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำขึ้น จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัวก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่สำคัญต่อการกระทำความผิดของบุคคลได้

การแสวงหาแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษธนบุรี จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรีจากผู้ที่ทำความผิดซ้ำตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป จำนวน 200 ราย สามารถสรุปในภาพรวมได้ดังนี้ จากผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดของเรือนจำ การที่ทางเรือนจำมีการจัดโปรแกรมต่างๆ ขึ้นมาเพื่อบำบัดแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดถือเป็นสิ่งที่ดี และมีประโยชน์ต่อผู้ต้องขัง แต่ในทางกลับกันโปรแกรมบำบัดแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดบางโปรแกรมยังไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพกับผู้ต้องขังทุกคน ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นหน้าที่ของทางเรือนจำ กรมราชทัณฑ์ และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินงานแสวงหาแนวทางในการจัดการกับปัญหาหรือข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นการป้องกันแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังให้มีจำนวนผู้กระทำผิดซ้ำลดน้อยลง หรือไม่มีเหลืออยู่เลย นอกจากนี้ยังเป็นการช่วยลดปัญหาความแออัดของนักโทษภายในเรือนจำที่กำลังเป็นปัญหาในปัจจุบันได้อีกด้วย

สรุปผลการศึกษา

สรุปผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรี ซึ่งประกอบด้วยหลายปัจจัยเข้ามามีส่วนในการส่งผลให้เกิดการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเรือนจำ เมื่อพิจารณาสามารถเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยการกระทำผิดซ้ำ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรีมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดของเรือนจำรองลงมาคือปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมที่อยู่อาศัย ปัจจัยด้านการยอมรับของสังคม ปัจจัยด้านการคบเพื่อน ปัจจัยด้านมุมมองส่วนบุคคล และปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. กรมราชทัณฑ์ควรมีการปรับเปลี่ยนโปรแกรมการให้บริการแก่ผู้ต้องขังเพื่อให้สอดคล้องและมีความเหมาะสมกับผู้ต้องขัง เช่น โปรแกรมการให้ความรู้ในการประกอบอาชีพ ซึ่งควรได้รับการแก้ไขให้มีความเหมาะสมกับผู้ต้องขัง โดยการสนับสนุนจัดหาอาชีพและสร้างรายได้ที่ยั่งยืนมั่นคงหลังจากการพ้นโทษ เพื่อเพิ่มโอกาสในการดำเนินชีวิตปกติได้ ทำให้ไม่สามารถกลับมากระทำผิดซ้ำได้อีก
2. กรมราชทัณฑ์ควรมีกระบวนการจำแนกและคัดแยกผู้ต้องขังแต่ละประเภทออกจากกัน เพื่อช่วยลดปัญหาการเลียนแบบพฤติกรรม การกระทำผิดระหว่างผู้ต้องขังด้วยกัน และเป็นการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำได้อีกทางหนึ่ง

รายการอ้างอิง

- กรมราชทัณฑ์. (2555). สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์. สืบค้นเมื่อ 29 มีนาคม 2558. จาก http://www.correct.go.th/stat102/display/select_date_user.php
- กรมราชทัณฑ์. (2558). ข้อมูลเรือนจำพิเศษธนบุรี. สืบค้นเมื่อ 19 มีนาคม 2558. จาก <http://www.correct.go.th/sopthon/new/home.php>
- กรกต จันทอง (2551). ทักษะของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กและเยาวชนชายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, สาขาการบริหารงานยุติธรรม.
- จำเนียร ชุณหโสภาค และคณะ. (2551). การศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการกระทำ ความผิดซ้ำในคดียาเสพติด. รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, สถาบันวิจัย และพัฒนานวัตกรรม ยุทธระบอบ (2549). มูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิดซ้ำเกี่ยวกับ ทรัพย์สินศึกษาเฉพาะกรณี เรือนจำจังหวัดนนทบุรี. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, สาขาการบริหารงาน ยุติธรรม.
- นงนุช แก้วบริสุทธิ (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงใน ทัณฑสถานหญิงธนบุรี. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, สาขาการบริหารงานยุติธรรม.
- ปกรณ มณีปกรณ. (2555). ทฤษฎีอาชญาวิทยา. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด เวิลด์เทรด.
- มนตร์ รักศรี (2553). การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษธนบุรี. สารนิพนธ์ ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, สาขาการบริหารงานยุติธรรม.

สุดสงวน สุธีสร.(2546).อาชญาวิทยาและงานสังคมสงเคราะห์.กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุธาสินี ดอกพะยอม.(2552). ปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัด สุพรรณบุรี. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, สาขาการบริหารงานยุติธรรม.

สุวรรณ ใจคลองแคล้ว (2546). สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรี. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, สาขาการบริหารงานยุติธรรม.
